

СУД ЕЎРАЗІЙСКАГА ЭКАНАМІЧНАГА САЮЗА

КАНСУЛЬТАТЫЎНАЕ ЗАКЛЮЧЭННЕ

17 кастрычніка 2023 года

горад Мінск

Вялікая калегія Суда Еўразійскага эканамічнага саюза ў складзе: старшынствуючага суддзі-дакладчыка Айрыян Э.У., суддзяў Ажыбраімавай А.М., Баішава Ж.Н., Коласа Дз. Г., Нешатаевай Т.М., Сяйцімавай В.Х., Скрыпкінай Г.А., Туманяна А.Э., Федарцова А.А., Чайкі К.Л., пры сакратары судовага пасяджэння Віннік В.У., даследаваўшы матэрыялы справы, заслухаўшы суддзю-дакладчыка, кіруючыся пунктамі 46, 47, 50, 68, 69, 73-75, 96, 98 Статута Суда Еўразійскага эканамічнага саюза, артыкуламі 14, 19, 72, 75, 85 Рэгламенту Суда Еўразійскага эканамічнага саюза, дае наступнае кансультацыйнае заключэнне па заяве Рэспублікі Беларусь аб растлумачэнні палажэнняў Дагавора аб Еўразійскім эканамічным саюзе ад 29 мая 2014 года і асобных рашэнняў, якія ўваходзяць у права Саюза.

1. Пытанне заяўніка

Рэспубліка Беларусь у асобе Міністэрства юстыцыі (далей – Заяўнік) на падставе пункта 46 Статута Суда Еўразійскага эканамічнага саюза, які з'яўляецца дадаткам № 2 да Дагавора аб Еўразійскім эканамічным саюзе ад 29 мая 2014 года (далей – Дагавор, Саюз), звярнулася ў Суд Еўразійскага эканамічнага саюза (далей – Суд) з заявай аб растлумачэнні палажэнняў Дагавора і асобных рашэнняў, якія ўваходзяць у права Саюза.

Згодна з часткай першай пункта 6 артыкула 58 Дагавора падкантрольныя ветэрынарнаму кантролю (нагляду) тавары перавозяцца з тэрыторыі адной дзяржавы-члена на тэрыторыю іншай дзяржавы-члена ў адпаведнасці з адзінымі ветэрынарнымі (ветэрынарна-санітарнымі) патрабаваннямі. Адзначаныя тавары суправаджаюцца ветэрынарным сертыфікатам, калі іншае не вызначана Еўразійскай эканамічнай камісіяй (далей – Камісія). Часткай другой пункта 6 артыкула 58 Дагавора прадугледжваецца, што дзяржавы-члены ўзаемна прызнаюць

ветэрынарныя сертыфікаты, якія выдаюцца ўпаўнаважанымі органамі ў галіне ветэрынарыі па адзіных формах, якія зацвярджаюцца Камісіяй.

Пунктамі 4.4 і 4.5 Палажэння аб адзіным парадку ажыццяўлення ветэрынарнага кантролю (нагляду) на мытнай граніцы Еўразійскага эканамічнага саюза і на мытнай тэрыторыі Еўразійскага эканамічнага саюза, зацверджанага рашэннем Камісіі Мытнага саюза ад 18 чэрвеня 2010 года № 317 (далей – Палажэнне аб адзіным парадку) вызначана, што пры перамяшчэнні (перавозцы) падкантрольных тавараў у межах мытнай тэрыторыі Саюза дазвол упаўнаважаных органаў не патрабуецца; пераафармленне ветэрынарных сертыфікатаў, якія пацвярджаюць бяспеку тавараў, выдадзеных упаўнаважаным органам адной з дзяржаў-членаў, і правядзенне з гэтай мэтай паўторных лабараторных даследаванняў (выпрабаванняў) падкантрольных тавараў, вырабленых (вырашчаных) на мытнай тэрыторыі Саюза, не ажыццяўляюцца.

У адпаведнасці з пунктам 4 артыкула 56 Дагавора кожная з дзяржаў-членаў мае права распрацоўваць і ўводзіць часовыя санітарныя, ветэрынарна-санітарныя і каранцінныя фітасанітарныя меры.

Дзяржавы-члены маюць права распрацоўваць і ўводзіць часовыя ветэрынарныя (ветэрынарна-санітарныя) патрабаванні і меры ў выпадку атрымання афіцыйнай інфармацыі ад адпаведных міжнародных арганізацый, дзяржаў-членаў, а таксама ад трэціх краін аб пагаршэнні эпідэміялагічнай сітуацыі на тэрыторыях трэціх краін або дзяржаў-членаў (пункт 8 артыкула 58 Дагавора).

Заяўнік мяркуе, што ў цяперашні час права Саюза не змяшчае ў сабе азначэнняў паняццяў «часовыя ветэрынарна-санітарныя меры», «абгрунтаванне ўвядзення часовых ветэрынарна-санітарных мер» і «змест часовых ветэрынарна-санітарных мер». Пытанні, якія датычацца зместу адзіных ветэрынарных (ветэрынарна-санітарных) патрабаванняў і мер, у адрозненне ад часовых ветэрынарных

(ветэрынарна-санітарных) патрабаванняў і мер, урэгуляваны правам Саюза, у прыватнасці, Адзінымі ветэрынарнымі (ветэрынарна-санітарнымі) патрабаваннямі, якія прад'яўляюцца да тавараў, якія падлягаюць ветэрынарнаму кантролю (нагляду), зацверджанымі адзначаным рашэннем Камісіі Мытнага саюза.

У заяве пазначаецца, што ў якасці часовай ветэрынарна-санітарнай меры, абумоўленай неабходнасцю падтрымання эпідэміялагічнага дабрабыту на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь, прынята пастанова Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь ад 29 жніўня 2013 года № 758 «Аб дадатковых мерах па ліквідацыі і недапушчэнні распаўсюджвання афрыканскай чумы свінняў і іншых небяспечных хвароб жывёл». Пунктамі 4 і 6 Палажэння аб часовым парадку ажыццяўлення ветэрынарнага кантролю (нагляду) у адносінах да тавараў, якія паступаюць з Расійскай Федэрацыі, зацверджанага адзначанай

пастановай, прадугледжана працэдура выдачы дазволу на ўвоз і пераафармленне ветэрынарных сертыфікатаў.

Заяўнік просіць растлумачыць наступнае:

1) суадносіны палажэнняў пункта 4 артыкула 56 (часовыя меры), пункта 8 артыкула 58 Дагавора (часовыя меры і патрабаванні) з часткай другой пункта 6 артыкула 58 Дагавора (адзіныя патрабаванні) і пунктамі 4.4 і 4.5 Палажэння;

2) ці адносіцца да часовай ветэрынарна-санітарнай меры прымяненне ў адносінах да іншых дзяржаў-членаў Саюза дазволаў на ўвоз і пераафармленне ветэрынарных сертыфікатаў?

Пастановай Вялікай калегіі Суда ад 12 чэрвеня 2023 года заява Рэспублікі Беларусь прынята да вытворчасці.

2. Высновы Суда

2.1. У адпаведнасці з пунктам 1 артыкула 31 Венскай Канвенцыі аб праве міжнародных дагавораў ад 23 мая 1969 года (далей – Венская Канвенцыя) дагавор павінен тлумачыцца добрасумленна ў адпаведнасці са звычайным значэннем, якое трэба надаць тэрмінам дагавора ў іх кантэксте, а таксама ў святле аб'екта і мэт дагавора.

Вялікая калегія Суда зазначае, што ў прэамбуле Дагавора замацавана імкненне ўмацаваць эканомікі дзяржаў-членаў Еўразійскага эканамічнага саюза і забяспечыць іх гарманічнае развіццё і збліжэнне, а таксама гарантаваць устойлівы рост дзелавой актыўнасці, збалансаваны гандаль і добрасумленную канкурэнцыю.

У адпаведнасці з артыкулам 1 Дагавора ў рамках Саюза забяспечваецца свабода руху тавараў, паслуг, капіталу і рабочай сілы, правядзенне скаардынаванай, узгодненай або адзінай палітыкі ў галінах эканомікі, вызначаных Дагаворам і міжнароднымі дагаворамі ў рамках Саюза.

Згодна з артыкулам 3 Дагавора ў лік асноўных прынцыпаў функцыянавання Саюза ўключана забеспячэнне ўзаемавыгаднага супрацоўніцтва, раўнапраўя і ўліку нацыянальных інтарэсаў дзяржаў-членаў.

Згодна з артыкулам 4 Дагавора адной з асноўных мэт Саюза вызначана імкненне да фарміравання адзінага рынку тавараў, паслуг, капіталу і працоўных рэсурсаў у рамках Саюза.

У мэтах рэалізацыі свабоды руху тавараў на ўнутраным рынку Саюза дзейнічае ўзаемны давер да актаў упаўнаважаных органаў дзяржаў-членаў (Рашэнне Суда ЕАЭС ад 21 лютага 2017 года па справе па заяве Расійскай Федэрацыі).

Дагаворам прадугледжаны выключэнні з парадку функцыянавання ўнутранага рынку тавараў. У адпаведнасці з падпунктамі 1, 3-4 пункта 1 артыкула 29 Дагавора дзяржавы-члены ва ўзаемным гандлі таварамі маюць права прымяняць абмежаванні (пры ўмове, што такія меры не з'яўляюцца сродкам неапраўданай дыскрымінацыі або схаваным абмежаваннем гандлю) у выпадку, калі такія абмежаванні неабходны (у ліку іншых) для аховы жыцця і здароўя чалавека, аховы жывёл.

У выніку нормы пункта 3 артыкула 29 Дагавора па падставах, адзначаных у пункце 1 гэтага артыкула, абарот асобных катэгорый тавараў можа быць абмежаваны.

Абмежаванні ва ўзаемным гандлі таварамі не павінны быць сродкам адвольнай дыскрымінацыі або замаскіраваным абмежаваннем гандлю, а таксама павінны адпавядаць прынцыпу прапарцыянальнасці (абзац 6 пункта 7 Кансультаўнага заключэння Суда ад 30 кастрычніка 2017 года).

Агульныя прынцыпы прымянення санітарных, ветэрынарна-санітарных і каранцінных фітасанітарных мер замацаваны ў Раздзеле XI Дагавора.

У адпаведнасці з пунктам 1 артыкула 56 Дагавора санітарныя, ветэрынарна-санітарныя і каранцінныя фітасанітарныя меры прымяняюцца на аснове прынцыпаў, якія маюць навуковае абгрунтаванне, і толькі ў той ступені, у якой гэта неабходна для абароны жыцця і здароўя чалавека, жывёл і раслін.

Згодна з пунктамі 2-3 артыкула 56 Дагавора ў мэтах забеспячэння санітарна-эпідэміялагічнага дабрабыту насельніцтва, а таксама ветэрынарна-санітарнай, каранціннай фітасанітарнай бяспекі ў рамках Саюза праводзіцца ўзгодненая палітыка ў сферы прымянення санітарных, ветэрынарна-санітарных і каранцінных фітасанітарных мер.

Прымяненне ў ЕАЭС ветэрынарна-санітарных мер рэгламентавана раздзелам XI Дагавора, а таксама Пратаколам аб прымяненні санітарных, ветэрынарна-санітарных і каранцінных фітасанітарных мер, які з'яўляецца дадаткам № 12 да Дагавора (далей – Пратакол).

Да ліку дапушчальных абмежаванняў ва ўзаемным гандлі таварамі ў рамках Саюза па падставах абароны жыцця і здароўя чалавека, жывёл і раслін пункт 4 артыкула 56 і пункт 8 артыкула 58 Дагавора адносяць, у тым ліку часовыя санітарныя, ветэрынарна-санітарныя меры і патрабаванні, якія ўводзяцца кампетэнтным органам краіны паходжання тавару.

Рашэннем Камісіі Мытнага саюза ад 18 чэрвеня 2010 года № 317 «Аб прымяненні ветэрынарна-санітарных мер у Еўразійскім эканамічным саюзе» (са змяненнямі і дапаўненнямі) зацверджана «Палажэнне аб Адзіным парадку ажыццяўлення ветэрынарнага кантролю (нагляду) на мытнай граніцы Еўразійскага эканамічнага і на мытнай тэрыторыі Еўразійскага эканамічнага саюза» (далей – Палажэнне аб Адзіным

парадку).

У адпаведнасці з абзацам другім падпункта 1.2 пункта 1 Палажэння аб Адзіным парадку гэты дакумент вызначае парадак ажыццяўлення кантролю дзяржаўнымі органамі і ўстановамі дзяржаў-членаў Саюза, якія функцыянуюць у галіне ветэрынарыі, за падкантрольнымі таварамі на мытнай граніцы Саюза і на мытнай тэрыторыі Саюза ў мэтах недапушчэння ўвозу на мытную тэрыторыю Саюза і перамяшчэння (перавозкі) небяспечных для здароўя чалавека і жывёл падкантрольных тавараў.

Згодна з падпунктам 1.4 пункта 1 Палажэння аб Адзіным парадку яго патрабаванні з'яўляюцца абавязковымі для выканання органамі выканаўчай улады дзяржаў-членаў Саюза і ўсімі юрыдычнымі і фізічнымі асобамі.

2.2. Вялікая калегія Суда адзначае, што пытанні Заяўніка звязаны з неабходнасцю растлумачэння паняццяў «часовыя ветэрынарна-санітарныя меры», «абгрунтаванне ўвядзення ветэрынарна-санітарных мер», «змест часовых ветэрынарна-санітарных мер», зыходзячы з узаемазвязанага прачытання палажэнняў Дагавора і актаў права Саюза, якія даследуюцца.

Вялікая калегія Суда з улікам пункта 2.2. Палажэння аб Адзіным парадку канстатуе, што тэрміны, спецыяльна не вызначаныя ў Палажэнні аб Адзіным парадку, выкарыстоўваюцца ў значэннях, вызначаных іншымі міжнароднымі дагаворамі, у тым ліку заключанымі ў рамках Саюза.

У адпаведнасці з пунктам 2 Пратакола пад ветэрынарна-санітарнымі мерамі разумеюцца абавязковыя для выканання патрабаванні і працэдуры, якія прымяняюцца ў мэтах папярэджання хвароб жывёл і абароны насельніцтва ад хвароб, агульных для чалавека і жывёл, у сувязі з узнікаючымі рызыкамі, у тым ліку ў выпадку пераносу або распаўсюджвання іх жывёламі, з кармамі, сыравінай і прадукцыяй жывёльнага паходжання, а таксама транспартнымі сродкамі, якія іх перавозыць, у межах мытнай тэрыторыі Саюза.

Вялікая калегія Суда лічыць магчымым растлумачыць паняцце «часовы» ў яго літаральным значэнні, якое змяшчаецца ў тлумачальных слоўніках рускай мовы. Тлумачальны слоўнік С.І. Вожагава і Н.Ю. Шведавай вызначае значэнне слова «часовы» як нясталы, які бывае або дзейнічае на працягу некаторага часу.

Ужыванне слова «часовы» ў звычайным значэнні згодна з аб'ёмам прававога зместу ў кантэксце Раздзела XI Дагавора прадугледжвае такую яго характарыстыку, як абмежаванасць дзеяння ў часе, загадзя вызначаны момант заканчэння дзеяння.

Для мэт прававой дакладнасці Вялікая калегія Суда мяркуе магчымым дадаткова звярнуцца да Рашэння Савета Камісіі ад 27 верасня 2023 года № 99 «Аб унясенні змяненняў у парадак узаемадзеяння ўпаўнаважаных органаў дзяржаў-членаў Еўразійскага эканамічнага саюза пры ўвядзенні

часовых санітарных, ветэрынарна-санітарных» (далей – Рашэнне Савета ЕЭК № 99), якое ўступае ў сілу 9 лістапада 2023 года, у якасці акта, які змяшчае ў сабе азначэнне паняцця «часовыя ветэрынарна-санітарныя меры».

Для ўвядзення часовых ветэрынарна-санітарных мер па сэнсе пункта 4 артыкула 56 і пункта 8 артыкула 58 Дагавора, пункта 1 Дадатку да рашэння Савета Камісіі № 99, неабходна выкананне наступных умоў:

- 1) паступленне афіцыйнай інфармацыі аб пагаршэнні эпідэялагічнай сітуацыі на тэрыторыях трэціх краін або дзяржаў-членаў ад адпаведных міжнародных арганізацый, дзяржаў-членаў, а таксама ад трэціх краін;
- 2) указанне на разумны перыяд дзеяння меры.

2.3. Вялікая калегія Суда канстатуе, што ў мэтах рэалізацыі палажэння абзаца другога пункта 4 артыкула 56 Дагавора прынята Рашэнне Савета Еўразійскай эканамічнай камісіі ад 16 мая 2016 года № 149 «Аб Парадку ўзаемадзеяння ўпаўнаважаных органаў дзяржаў-членаў Еўразійскай эканамічнай саюза пры ўвядзенні часовых санкцый і каранцінных фітасанітарных мер» (далей – Парадак узаемадзеяння).

У адпаведнасці з пунктам 8 артыкула 58 і абзацам першым пункта 4 артыкула 56 Дагавора дзяржава-член мае права распрацоўваць і ўводзіць часовыя ветэрынарна-санітарныя меры.

У адпаведнасці з пунктам 3 Парадку ўзаемадзеяння пры ўвядзенні часовай ветэрынарна-санітарнай меры ўпаўнаважаны орган дзяржавы-члена, якая прыняла адпаведнае рашэнне, без неабгрунтаванай затрымкі інфармуе аб гэтым упавнаважаныя органы іншых дзяржаў-членаў не пазней за 1 рабочы дзень ад даты прыняцця рашэння аб увядзенні часовай ветэрынарна-санітарнай меры, а таксама Камісію – не пазней за 3 рабочыя дні ад даты прыняцця такога рашэння. Інфармацыя аб увядзенні часовай ветэрынарна-санітарнай меры ўключае ў сябе наступныя звесткі:

- а) падстава для ўвядзення меры;
- б) абгрунтаванне неабходнасці ўвядзення меры;
- в) змест (апісанне) меры, якая ўводзіцца;
- г) дата ўвядзення меры.

Згодна з пунктам 16 Рашэнні Камісіі Мытнага Саюза ад 18 кастрычніка 2011 года № 835 «Аб эквівалентнасці санітарных, ветэрынарна-санітарных і фітасанітарных мер і аб правядзенні ацэнкі рызыкі» дзяржавы-члены павінны пазбягаць спрэчных і неабгрунтаваных адрозненняў узроўняў абароны, якія вызначаюцца ў розных сітуацыях, калі такія адрозненні могуць пацягнуць за сабой дыскрымінацыю або схаваныя абмежаванні гандлю.

2.4. Па пытанні аб суадносінах палажэнняў пункта 4 артыкула 56 і

пункта 8 артыкула 58 Дагавора з палажэннямі часткі 2 пункта 6 артыкула 58 Дагавора і пунктаў 4.4.-4.5. Палажэння аб Адзіным парадку Вялікая калегія Суда канстатуе наступнае.

Артыкул 56 Дагавора змяшчае ў сабе нормы, якія рэгламентуюць агульныя прынцыпы прымянення санітарных, ветэрынарна-санітарных і каранцінных фітасанітарных мер.

Абзацам другім пункта 1 артыкула 56 Дагавора вызначана, што санітарныя, ветэрынарна-санітарныя і каранцінныя фітасанітарныя меры, якія прымяняюцца ў рамках Саюза, грунтуюцца на міжнародных і рэгіянальных стандартах, дапаможніках і (або) рэкамендацыях, за выключэннем выпадкаў, калі на аснове адпаведнага навуковага абгрунтавання ўводзяцца санітарныя, ветэрынарна-санітарныя і каранцінныя фітасанітарныя меры, якія забяспечваюць больш высокі ўзровень санітарнай, ветэрынарна-санітарнай або каранціннай фітасанітарнай абароны, чым меры на базе адпаведных міжнародных і рэгіянальных стандартаў.

Палажэннямі пункта 4 артыкула 56 Дагавора да кампетэнцыі дзяржаў-членаў аднесена права распрацоўваць і ўводзіць часовыя санітарныя, ветэрынарна-санітарныя і каранцінныя фітасанітарныя меры.

Да кампетэнцыі Камісіі аднесена зацвярджэнне парадку ўзаемадзеяння ўпаўнаважаных органаў дзяржаў-членаў пры ўвядзенні часовых санітарных, ветэрынарна-санітарных і каранцінных фітасанітарных мер. Такім чынам, адзначаныя нормы права Саюза размяжоўваюць прадметы вядзення дзяржаў-членаў і Камісіі, што прадугледжвае наяўнасць узаемнага даверу да актаў упаўнаважаных органаў дзяржаў-членаў.

Палажэнні артыкула 58 Дагавора канкрэтызуюць умовы прымянення ветэрынарна-санітарных мер. У выніку пункта 1 згаданага артыкула гэтыя меры прымяняюцца ў адносінах да тавараў, якія ўвозяцца на мытную тэрыторыю Саюза і перамяшчаюцца па мытнай тэрыторыі Саюза тавараў (у тым ліку тавараў для асабістага карыстання), уключаных у адзіны пералік тавараў, якія падлягаюць ветэрынарнаму кантролю (нагляду), зацверджаны Камісіяй, а таксама ў адносінах да аб'ектаў, якія падлягаюць ветэрынарнаму кантролю (нагляду).

Адзіны пералік тавараў зацверджаны Рашэннем Камісіі Мытнага саюза ад 18 чэрвеня 2010 года нумар 317 «Аб прымяненні ветэрынарна-санітарных мер у Еўразійскім эканамічным саюзе».

У адпаведнасці з абзацам першым пункта 6 артыкула 58 Дагавора падкантрольныя ветэрынарнаму кантролю (нагляду) тавары перавозяцца з тэрыторыі адной дзяржавы-члена на тэрыторыю другой дзяржавы-члена ў адпаведнасці з адзінымі ветэрынарнымі (ветэрынарна-санітарнымі) патрабаваннямі, якія зацвярджаюцца Камісіяй. Адзначаныя тавары

суправаджаюцца ветэрынарным сертыфікатам, калі іншае не вызначана Камісіяй. Аналагічная норма прадугледжана пунктам 4.1 Палажэння аб адзіным парадку.

Згодна з пунктам 2 Пратакола пад ветэрынарным сертыфікатам маецца на ўвазе дакумент, які выдаецца ўпаўнаважаным органам у галіне ветэрынарыі або кампетэнтным органам трэцяй краіны на падкантрольныя ветэрынарнаму кантролю (нагляду) тавары, якія падлягаюць увозу, перамяшчэнню (перавозцы), і які сведчыць аб іх бяспецы ў ветэрынарна-санітарных адносінах і (або) дабрабыце адміністрацыйных тэрыторый месцаў вытворчасці гэтых тавараў па заразных хваробах жывёл, у тым ліку хваробах, агульных для чалавека і жывёл.

Норма абзаца 2 пункта 6 артыкула 58 Дагавора вызначае ўзаемнае прызнанне дзяржавамі-членамі ветэрынарных сертыфікатаў, якія выдаюцца ўпаўнаважанымі органамі ў галіне ветэрынарыі і носіць адсылачны характар у частцы дэлегавання Камісіі правамоцтваў зацвярджаць адзіныя формы такіх сертыфікатаў.

Наступная канкрэтызацыя названай нормы Дагавора вызначана Палажэннем аб Адзіным парадку.

У выніку нормы пункта 4.4. Палажэння аб Адзіным парадку, афармленне ветэрынарных сертыфікатаў ажыццяўляецца па выніках надгляду (агляду) падкантрольных тавараў пры пагрузцы і ацэнцы ветэрынарна-санітарнага стану транспартнага сродку пры ўмове эпідэмічнага дабрабыту тэрыторыі паходжання падкантрольнага тавару і яго адпаведнасці Адзіным ветэрынарным патрабаванням.

Пры перамяшчэнні (перавозцы) падкантрольных тавараў у межах мытнай тэрыторыі Саюза дазвол упаўнаважаных органаў не патрабуецца.

Пунктам 4.5. Палажэння аб Адзіным парадку вызначана, што пераафармленне ветэрынарных сертыфікатаў, якія пацвярджаюць бяспеку тавараў, выдадзеных упаўнаважаным органам адной з дзяржаў-членаў, і правядзенне з гэтай мэтай паўторных лабараторных даследаванняў (выпрабаванняў) падкантрольных тавараў, вырабленых (вырашчаных) на мытнай тэрыторыі Саюза, не ажыццяўляецца.

2.5. 3 улікам выкладзенага, Вялікая калегія Суда дае наступнае тлумачэнне.

1) Палажэнні пункта 4 артыкула 56, пункта 8 артыкула 58 Дагавора суадносяцца з палажэннямі часткі другой пункта 6 артыкула 58 Дагавора, пунктаў 4.4-4.5 Палажэння аб Адзіным парадку, якія маюць агульны прадмет прававога рэгулявання – санітарныя, ветэрынарна-санітарныя і каранцінныя фітасанітарныя меры ў адпаведнасці з Раздзелам XI Дагавора.

2) Прымяненне дзяржавай-членам Саюза ў адносінах да іншых дзяржаў-членаў Саюза дазваляў на ўвоз і пераафармленне ветэрынарных

сертыфікатаў не належыць да часовай ветэрынарна-санітарнай меры.

3. Заключныя палажэнні

Копію кансультацыўнага заключэння накіраваць заяўніку.

Тэкст кансультацыўнага заключэння размясціць на афіцыйным інтэрнэт-сайце Суда.

Старшынствуючы,
Суддзя-дакладчык

Э.У. Айрыян

Суддзі

А.М. Ажыбраімава

Ж.Н. Баішаў

Дз.Г. Колас

Т.М. Нешатаева

В.Х. Сяйцімава

Г.А. Скрыпкіна

А.Э. Туманян

А.А. Федарцоў

К.Л. Чайка